

## UR KENDO-NYTT

På kendosektionens årsmöte 1976 bestämdes, att en fem-årsplan, utarbetad av Robert von Sandor, skall ligga till grund för Kendosektionens arbete för utvecklandet av kendo i Sverige. Här följer ett kort referat om fem-årsplanen.

«Kendons övergripande målsättning är att forma och utveckla människans karaktär.»  
Kendoträningens syfte är:  
«att forma och utveckla människans kropp och själ,

att utveckla ett kärnfullt och rörligt intellekt, att genom hård och riktig träning arbete på kendons utveckling lära respektera mänskliga värden, umgås med sina medmänniskor på ett hövligt, ärligt och öppet sätt, samt att fortsätta att utveckla den egna personligheten genom hela livet»

Denna deklARATION har fastställts av All-Japanska Kendoförbundet tillsammans med IKF.

-Kan denna målsättning uppnås i Sverige?

-Hur ska kendo utvecklas och populariseras i Sverige?

Detta är ett par frågor som Robert von Sandor försöker besvara i sin analys.

Kendo har inte som övriga budosporter fått ett ständigt ökande utövarantal. Detta beror främst på, att kendo inte kan säljas med samma starka argument som de övriga, att lära sig en självförsvarsteknik, att bli en «James Bond».

Kendo har en djup kulturhistorisk tradition som gör den till något mer än en sport. Detta har gjort kendon svår att lära ut utanför Japans gränser. Japanerna själva har dessutom saknat förmågan, att på ett pedagogiskt och motiverande sätt lära europeer svärdskonsten.

Det första land, där kendo fick fotfäste var England. Efter andra världskriget startades alltfler klubbar genom gediget arbete av personer som Roald M Knutsen och Ch Lidstone. I Sverige introducerades kendo 1964 av R von Sandor och R M Knutsen. För närvarande är det dock Frankrike som har flest aktiva i Europa ca 1.500.

Genom stora insatser från Japan och från eldsjälarna har kendo spritts över hela världen. Det finns ett europeiskt förbund och ett internationellt förbund som arbetar energiskt på att föra fram kendons ideer. Men där finns starka bromsande faktorer i utvecklingen.

Motivationsproblematiken måste lösas för att utövningen skall nå ut till ev. nybörjare. De man bör vända sig till i första hand är, enligt R von Sandor, de som redan utövar någon form av budo, fäktning eller på annat sätt genom intressen är knutna till det österländska. Träningen måste utgå ifrån den intressebakgrund nybörjaren har.

Detta ställer stora krav på instruktören. Avsaknaden av kompetenta instruktörer i Sverige är ett hinder för utvecklingen. Om sporten ska spridas utanför Stockholm och Malmö, så måste det ske med hjälp av kunniga instruktörer. Behovet ska lösas genom centrala kurser för instruktörerna. På sikt bör också en heltidsanställd



rikstränare anställas. Denne ska leda den tekniska utvecklingen och utbilda instruktörer.

Metodiken ska anpassas till det europeiska sättet att tänka när det gäller pedagogik. Europener har inte den kulturella bakgrund som krävs för att ta emot den japanska bakgrund som krävs för att ge kendoutövaren en djupare och fylldare kulturell bakgrund till vad kendo är, och fylligare tions skrifter utges (t.ex. Kendo-Nytt).

## KENDO - SPORT?

Är kendo sport (i europeisk mening) eller inte?

Under denna rubrik diskuterar R von Sandor en viktig principfråga när det gäller kendo. Om kendo är en ren sport, så måste den kunna säljas som vilken sport som helst. Då spolar vi den kulturella bakgrunden, det rituella kring själva fäktningen och behåller endast sådant som kan vara positivt för själva medlemsutvecklingen. Frankrike har följt denna tankegång och den har bevisligen varit framgångsrik. I andra europeiska länder har samma tanke framförts och i vissa fall slagit igenom och blivit tongivande. I Japan har denna fråga börjat diskuteras. Förbunden är pressade att visa samma framsteg i kendo som övriga budosporter visat i sina grenar.

Vad som går förlorat är de kulturella värden och ideal som finns inskrivna i IKF:s målsättning. Kendo blir «käppfäktning». Slutsatsen blir, att samtidigt som «sporten» populariseras, så ges den kulturella och ideella delen «i smyg».

Vad vill vi uppnå?

Den övergripande målsättningen för svensk kendo, formulerar R von Sandor i tre punkter:

1. Öka antalet utövare till 500 aktiva (20 klubbar à 25 medlemmar).
2. Etablera kendosträning i städer med minst 50.000 inv.
3. Utveckla kvaliteten hos svensk kendo så att den fyllas inom fem år



Ar kendo sport (i europeisk mening) eller är det viktig principfråga när det gäller den svenska kendo är en ren sport, så måste den kända som vilken sport som helst. Då spelar kulturella bakgrunden, det rituella kring faktningen och behåller endast sådana som vara positivt för själva medlemmarna. Frankrike har följt denna tankegång och bevisligen varit framgångsrik. I andra länder har samma tanke framförts och slagit igenom och blivit tongivande. I denna fråga börjat diskuteras. Förbundet pressade att visa samma framsteg i övriga budosporter visat i sina grenar.

Vad som går förlorat är de kulturella ideal som finns inskrivna i IKF:s målsättning. Kendo blir «kämpfäktning», samtidigt som «sporten» populariseras, så kulturella och ideella delen «i smyg».

Vad vill vi uppnå?

Den övergripande målsättningen för svensk kendo, formulerar R von Sandor i tre punkter:

1. Öka antalet utövare till 500 aktiva (20 klubbar à 25 medlemmar).
2. Etablera kendosträning i städer med minst 50.000 inv.
3. Utveckla kvaliteten hos svensk kendo

Denna målsättning skall uppfyllas inom fem år på följande sätt:

- a. tillgodose klubbinstruktörsbehovet genom utbildning
- b. utarbeta planer för effektivt tränings- och tävlingsutbyte mellan klubbarna
- c. utarbeta lämpliga «marknadsföringsåtgärder» till hjälp för de lokala klubbarna att värva medlemmar, ex. informationsbroschyrer, affischer, kontakt med massmedia osv.
- d. anställa en rikstränare för att öka elitens internationella konkurrenskraft
- e. skapa ökad kännedom och positiv inställning till kendo i skolor, hos berörda myndigheter, hos massmedia och hos allmänheten
- f. skapa ekonomiska resurser

Kendostyrelsen har på sitt ansvar att stiumlera till och förverkliga denna målsättning.

Verksamheten kommer att finansieras genom statliga bidrag, avgifter från medlemmarna, inkomster från försäljning av material, tidningspren och avgiftsbelagda arrangemang ex. träningsläger.

Detta är i korthet det R von Sandor vill säga med sin analys.